

משפן וגו', והיא ה' של היום הששי. ומשום זה, אף על גב שאומרים אין דורשים במרכבה ביחיד, חזר ואמר, אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו. שודאי באלה השלש דורשים במרכבה ביחיד, ובלא אלו השלש אינו יחיד שלו, וזהו סוד, שהקדוש ברוך הוא למעלה אחד עם שכנינו.

ובשהוא למטה במטטרו"ן בלי שכנינו, משתנה בו, ומשום זה אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום יש שתי רשות, ומשום כך אמר אל תמירני בו, כי שמי בקרב, משום שמטטרו"ן הוא שני למלך, וכשהשכינה בלי בעלה, נקרא המלאך הזה משנה לה, ומשפנית, שלא יודעים בה החילות ומה שהיא גבירה. ובמה היא מתכסית? באותה שנקראת אמה.

וזהו שאמר הפתוח וכי ימכר איש את בתו לאמה. איש - זה הקדוש ברוך הוא, בתו - זו שכנינה, לאמה - בת זוגו של מטטרו"ן, שהיא מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומשום אותה שפחה רעה וכן לא מכירים אותה, היא מכסה בעבד שלה כמו הנשמה לגוף.

ובגלות הראשונה שלא חזרה למלכותה בת המלך ולא יצאה מאותו הגוף, לא יצאה חפשית, ובגולה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, משום שהיו פחת רשות אותו עבד, ומשום זה אמר פרעה במקום הזה, לא ידעתי את יהוה, וגם את ישראל לא אשלח, ומשום זה יצאו במנוסה פעבד שאין לו כתב שחרור וברח מאדונו. אבל בגולה האחרונה לא

ואיהי ה' דיום הששי, ובגין דא אף על גב דאמרינן אין דורשין במרכבה ביחיד, חזר ואמר אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו, דודאי באלין תלת דורשין במרכבה ביחיד, ובלא אלין תלת לאו איהו יחודא דיליה, ודא איהו רזא, דאיהו קודשא בריך הוא לעילא חד בשכינתיה.

וכד איהו לתתא במטטרו"ן בלא שכנינתיה, אשתני ביה, ובגין דא אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום שתי רשויות יש, ובגין דא אמר אל תמירני בו, כי שמי בקרב, בגין דמטטרו"ן איהו שני למלך, וכד איהו שכנינתא בלא בעלה, אתקרי האי מלאך משנה לה, ואשתניאת דלא אשתמודעין בה חילין, ומה דאיהי מטרוניתא, ובמאי היא מתכסיא, בההיא דאתקריאת אמה.

ודא הוא דאמר קרא (שמות כא יג) וכי ימכור איש את בתו לאמה, איש דא קודשא בריך הוא, בתו דא שכנינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרו"ן, דאיהי מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, דשפחה בישא היא אמה דערב רב, ובגין דהיא שפחה בישא ובנהא לא אשתמודעין בה, איהי מתכסיא בעבדא דילה, פנשמתא בגופא.

ובגלותא קדמאה דלא חזרת למלכותהא ברתא דמלפא, ולא נפקת מההוא גופא, לא נפקת חפשית, ובגינהא אתמר בהון, עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהוה תחות רשו דההוא עבד, ובגין דא אמר פרעה בהאי אתר לא ידעתי את יי', וגם את ישראל לא אשלח (שמות ה ב), ובגין דא נפקו במנוסה, פעבדא דלית ליה כתב חירו וברח מרבוניה. אבל בפורקנא בתראה לא נפקת ברתא,

בְּהַאי עֲבָדָא כְּשִׁפְחָה, אֶלְא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוא, בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, אִיהִי עֲמָה
בְּגִלּוּתָא בְּתַרְגָּא, דְּאִיהִי חִירוֹ דִּילָהּ, מַה דְּלָא
הָוָה הָכִי בְּגִלּוּתָא קְדָמָא, דְּלָא הָוָה לָהּ
וְלִבְנָהּ אֹרֵייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, דְּאוֹרֵייתָא וְדָאי
אִיהִי חִירוֹ, בְּמַלְכוּתָא דִּילָהּ בִּיקְרָא דִּילָהּ, הָדָא
הוא דְּכְתִיב (משלי ג טו) יִקְרָה הִיא מְפִינִים, וּבְגִין
דָּא לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים (שמות כו ז), וְדָא הוּא
דְּאָמַר כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תֵּצֵאוּ, וּבְמַנוּסָה לֹא
תֵלְכוּן, כִּי הוּלֹךְ לְפָנֵיכֶם יְהוָה (ישעיה נב
יב). יְהוָה וְדָאי אִיהוּ יוֹקִים לֹוֹן מְעַפְרָא, וְאִיהוּ
נְהִיר עַל אֲנָפוּי דְּיִשְׂרָאֵל, וּבִיה אֲשַׁתְּמוּדְעִין
כָּל עֲלָמִין דְּאִינוּן (שם סא ט) זֶרַע בְּרוּךְ יְהוָה.
וְאַתְּפִשְׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכָל כְּנוּיִין,
וּמְרַכְּבוֹת דְּמַטְטְרוּן, דְּאִינוּן
כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, מצפ"ץ, וְאַתְּמַר
בִּיה (ישעיה לב) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ, וְהִיו עֵינֶיךָ
רְאוּת אֶת מוֹרִיךְ, בְּהֵוָה זְמַנָּא, כִּי עֵין בְּעֵין
יֵרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן (שם לב ט), וְאַתְּפִשְׁט
מְרַכְּבוֹת דְּלִתְתָּא, וְאַתְּלַבֵּשׁ בְּמְרַכְּבָה דִּילִיהּ
דְּאִיהִי אֲדַנִּי, שֵׁם הַמְרַכְּבָה דָּא יְהוָה, כְּנוּיִי
דָּא אֱלֹהִיִּם, דְּסָלִיק לְחַשְׁבֵּן אֱהִי"ה אֲדַנִּי,
וְאִיהוּ כְנוּיִי דְתַרִּין שְׁמָהֶן אֵלִין וּבִיה אֲתַפְסִיין.
אֱהִי"ה אִיהוּ יְהוָה, וְיְהוָה דְּאִיהוּ כְּלִילָא דְשִׁית
סְטָרִין, דְּבַהוֹן חֲתִים שִׁית סְטָרִין,
וְאִינוּן יְהוָה הו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י, יְהוָה
נְטִיל לִיה יְמִינָא דְאִיהוּ חֶסֶד, וְחֲתִים בִּיה
לְחַכְמָתָא, וּבִיה הָרוּצָה לְהַחְפִּים יְדָרִים. (דף טו
עב) הו"י נְטִיל לְשִׁמְאָלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה, וְחֲתִים
בִּיה לְעוֹתָרָא, וּבִיה הָרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יְצִפִּין,
וְהו"י פְּנָה לְמִזְרַח, וְנְטִיל לִיה עַמּוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, וְחֲתִים בִּיה כְּנוּיִי וְיְהוָה נְטִיל לִיה
נוטל לו ירך זמין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו

יוצאת הבת בעבד הזה כמו
שפחה, אלא בקדוש ברוך הוא,
משום שתורה, שהיא חרות, היא
עמה בגלות האחרונה, שהיא
החרות שלה, מה שלא היה כף
בגאולה הראשונה, שלא היה לה
ולבניה תורה שהיא חרות,
שתורה היא ודאי חרות,
במלכות שלה, בכבוד שלה. זהו
שכתוב יקרה היא מפנינים,
ומשום זה לא תצא כצאת
העבדים. וזה שאמר כי לא
בחפזון תצאו ובמנוסה לא
תלכוּן כי הלך לפניכם יהוה.
יהוה ודאי, הוא יקים אותם
מהעפר, והוא מאיר על פני
ישראל, וכו' נודעים כל
העולמות שהם זרע ברוך ה'.
והתפשט הקדוש ברוך הוא
מכל הכנויים ומרכבות של
מטטרוין, שהם כוז"ו במוכס"ז
כוז"ו מצפ"ץ, ונאמר בו ולא
יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות
את מוריך. באותו זמן כי עין
בעין יראו בשוב יהוה ציון,
והתפשט מרכבות שלמטה
והתלבש במרכבה שלו, שהיא
אדני". שם המרכבה זה יהוה,
כנוי זה אלהי"ם, שעולה
לחשבון אהי"ה אדני", והוא
כנוי של שני השמות הללו, ובו
הם מתפסים.
אחי"ה הוא יהו"ו, שהוא כלול
מששה צדדים שבהם חותם
ששה צדדים, והם: יהו"ו הו"י
והו"י וי"ה הי"ו יו"ה. יהו"ו נוטל
לו זמין, שהוא חסד, וחותם בו
לחכמה, ובו הרוצה להחפים
יָדָרִים. הו"י נוטל לשמאל,
שהוא גבורה, וחותם בו לעשר,
ובו הרוצה להעשיר יצפין. והו"י
פנה למזרח ונוטל לו עמוד
האמצעי, וחותם בו בנים. וי"ה
נוטל לו ירך זמין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו